

да ся удържи у него: тя ся сгъщава и слива та затымнява, замъглява въздуха, и нѣ тогава казвамы, че има *мъглж*. И така мъгла-та не е друго, а само купове отъ сгъстены пары на близу до земно-то лице. Тая мъгла плува изъ въздуха и то колко-то е по-набита, толкова е по-близу до земж-тж. А кога-то врѣмя-то е топло, кога-то тая мъгла е по-рѣдка, тя е и по-легка и ся двига по-на високо. Кога-то мъгла-та ся издвигне много на високо отъ земж-тж нѣ ѿ наричамы *облакъ*. И така облакъ и мъгла е все едно. Отъ при полѣты на еднж высокж планинж глѣдамы, че има горѣ облакъ, а кога ся искачимъ на връха на тжж планинж, нѣ намирамы тамъ тоя облакъ не друго а само еднж мъглж. И така облакъ-тъ е мъгла, коя-то плува у въздуха на високо, и коя-то става отъ сгъщеніе-то на пары, что ся двигать отъ земж-тж. Облаци-ти не сж еднакво на високо: въ по-студено врѣмя стоятъ по-низеско а въ по-топло врѣмя плувать по-высоко. Наспротивъ высочинж-тж, до кож-то достигать у въздуха и наспротивъ както ни ся показвать на глѣдъ дѣлять ги на чѣтыре строя: *пересшы* (*nimbus*), *протинжши* (*stratus*), *шумлесши*



(*cumulus*) и *валмесши* (*acircus*). Тия чѣтыре строя облаци ся глѣдять у фигурж-тж, прѣдставенж тука и сж забѣлѣжены по-